

اخبار و گزارش های کارگری 20 خرداد ماه 1404

- دومین روز تجمع اعتراضی ده ها نفر اهالی روستای دهکهان کهنوج نسبت به فعالیت مخرب معدن کرومیت و تاثیرات منفی بر محیط زیست
- یورش ددمنشانه نیروهای سرکوب دستگاه رهبری به معترضین با پرتاب گاز اشک آور و گلوله پلاستیکی و ضرب و شتم تعدادی از آنها
- ادامه اعتراضات خانواده های زندانیان محکوم به اعدام همزمان با هفتاد و دومین هفته ی کارزار سه شنبه های نه به اعدام با تجمع مقابل زندان اوین
- تداوم کارزار «سه شنبه های نه به اعدام» در هفته هفتاد و دوم در ۴۷ زندان مختلف همراه با پیوستن زندان اهر
- سومین روز اعتصاب کارگران شرکت مدیریت طرح های صنعتی در تهران و کنگان در اعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق و روزه سکوت مسئولین
- ادامه سه شنبه های اعتراضی کارگران بازنشسته نفت اهواز نسبت به عدم پرداخت مطالبات و دست درازی دولت به صندوق بازنشستگی با تجمع مقابل صندوق رفاه و امور بازنشستگی با شعارهای «حقوق نصف و نیمه سکوت کنی همینه»، «گرانی تورم بلای جان مردم» و...
- تجمع اعتراضی کشاورزان کامفیروز شمالی نسبت به عدم تامین حقابه از سد ملاصدرا مقابل استانداری فارس با شعارهای «حقابه را می گیریم حتی اگر بمیریم»، «حقابه کامفیروز آزاد باید گردد» و...
- دومین تجمع اعتراضی جمعی از خانواده های دانشجویان مشغول به تحصیل در گروه پزشکی دانشگاه های خارج از کشور نسبت به مقررات سختگیرانه انتقال به دانشگاه های داخل ایران مقابل ساختمان مرکزی وزارت بهداشت
- «کنفدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ (LO-Norway) که نمایندگی بیش از یک میلیون کارگر در نروژ را بر عهده دارد، سرکوب بی رحمانه ی رانندگان کامیون و دیگر فعالان اتحادیه ای توسط حکومت در ایران را به شدت محکوم می کند.
- گزارش سخنرانی نماینده ی گروه کارگری در کمیته ی اعمال استانداردها (CAS) در اجلاس ۲۰۲۵ سازمان جهانی کار: درباره ی نقض گسترده ی حقوق بنیادین کارگران در ایران
- سکوت پاسخ ما به سرکوب خواهد بود
- بیانیه ی جمعی از تشکل های دانشجویی در حمایت از دانشجویان زندانی
- شکستگی بینی دانشجوی دانشگاه شیراز در پی ضرب و شتم توسط حراست
- آتش سوزی در خوابگاه دانشکده فنی دختران میبد یزد

- اصغر امیرزادگان پس از اتمام مرخصی به زندان عمومی فیروزآباد برگشت

***دومین روزتجمع اعتراضی ده ها نفر اهالی روستای دهکهان کهنوج نسبت به فعالیت مخرب معدن کرومیت و تأثیرات منفی بر محیط زیست**

یورش ددمنشانه نیروهای سرکوب دستگاه رهبری به معترضین با پرتاب گازاشک آور و گلوله پلاستیکی و ضرب و شتم تعدادی از آنها

روز سه شنبه برای دومین روز متوالی همزمان با آغاز عملیات اجرایی و بهره برداری معدن کرومیت، ده ها نفر اهالی روستای دهکهان کهنوج در استان کرمان برای انعکاس صدای اعتراضشان نسبت به فعالیت مخرب معدن کرومیت و تأثیرات منفی بر محیط زیست منجمه بی آبی دست به تجمع مقابل ورودی این معدن زدند و خواهان توقف عملیات اجرایی شدند.

فیلم های منتشره در شبکه های اجتماعی، حانی از یورش ددمنشانه نیروهای سرکوب دستگاه رهبری به معترضین با پرتاب گازاشک آور و گلوله پلاستیکی و ضرب و شتم تعدادی از آنها، می باشد.

***ادامه اعتراضات خانواده های زندانیان محکوم به اعدام همزمان با هفتاد و دومین هفته ی کارزار سه شنبه های نه به اعدام با تجمع مقابل زندان اوین**

روز سه شنبه 20 خرداد همزمان با هفتاد و دومین هفته ی کارزار سه شنبه های نه به اعدام، تعدادی از خانواده های زندانیان محکوم به اعدام به اعتراضشان با تجمع مقابل زندان اوین ادامه دادند و خواهان لغو احکام اعدام شدند.

***تداوم کارزار «سه شنبه های نه به اعدام» در هفته هفتاد و دوم در ۴۷ زندان مختلف همراه با پیوستن زندان اهر**

حکومت اعدامی در ایران، همچون گذشته، هر هفته در مسیر افزایش اجرای احکام اعدام با سرعت پیش می‌رود. متأسفانه از ابتدای خردادماه تاکنون بیش از ۹۵ نفر اعدام شده‌اند؛ تنها در روز ۱۲ خرداد، ۱۶ نفر جان خود را از دست دادند که ۸ نفر از آنان در زندان قزلحصار بودند.

از سوی دیگر، حاکمان خودکامه که از پاسخ‌گویی به بحران‌های کلان اقتصادی و معیشتی ناتوان‌اند، در یک سال گذشته کوشیده‌اند تا با سرکوب و اجرای احکام اعدام، بر مطالبات عمومی سرپوش بگذارند. این سرکوب‌ها، متأسفانه دامن اتباع افغانستانی مقیم ایران را نیز گرفته است. در ماه‌های گذشته، احکام اعدام علیه شماری از شهروندان افغانستانی بیش از پیش به اجرا درآمده است؛ محکومان بی‌پناهی که صدایی برای دفاع از خود ندارند و ماشین اعدام در ایران، حق حیات را از آنان نیز سلب می‌کند.

کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» این موج تازه‌ی سرکوب و اعدام را به‌شدت محکوم می‌کند و خواستار واکنش جدی نهادهای حقوق بشری و بین‌المللی در برابر این جنایات است.

در این هفته از کارزار، ما بار دیگر بر مخالفت اصولی، حقوقی و اخلاقی خود با مجازات اعدام تأکید می‌کنیم. این مخالفت بر مبانی شناخته‌شده‌ی حقوق بین‌الملل، تعهدات دولت‌ها در قبال حقوق بشر، و ضرورت حفظ کرامت ذاتی انسان استوار است.

«مجازات اعدام ناقض حق حیات است»؛ حقی بنیادین که در ماده ۳ اعلامیه جهانی حقوق بشر و ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) به آن تصریح شده‌است. هیچ شرایط اضطراری یا توجیه فرهنگی، سیاسی یا امنیتی نمی‌تواند مشروعیت چنین مجازاتی را توجیه کند.

بر اساس استانداردهای حقوق بین‌الملل، از جمله تفسیر کمیته حقوق بشر سازمان ملل متحد، مجازات اعدام حتی در کشورهایی که آن را لغو نکرده‌اند، باید به شدیدترین جرایم محدود شود و با رعایت کامل اصول دادرسی منصفانه همراه باشد. با این حال، در حکومت مستبد ولایت فقیه، اغلب متهمان بدون دسترسی به وکیل مستقل، تحت فشار برای اعتراف، و در روندهای قضایی فاقد شفافیت محاکمه می‌شوند؛ وضعیتی که مصداق بارز «اعدام فراقانونی» است.

اعدام، به‌ویژه هنگامی که ابزاری برای سرکوب اعتراضات، ارباب جامعه یا کنترل سیاسی باشد، نه‌تنها با اصل تناسب جرم و مجازات در تعارض است، بلکه نشانه‌ای از نقض کامل عدالت به شمار می‌آید.

در پرتو این واقعیات، ما اعضای این کارزار، ضمن ابراز نگرانی عمیق از تداوم و گسترش احکام ظالمانه اعدام در ایران، خواهان توقف فوری صدور و اجرای این احکام هستیم و از همه وجدان‌های بیدار می‌خواهیم که به هر شکل ممکن، در جهت مقابله با آن، اقدامات عملی به‌کار گیرند و به کارزار «نه به اعدام» بپیوندند.

ما بر این باوریم که دفاع از حق حیات، مسئولیتی است جمعی و فراملی؛ و تا زمانی که طناب اعدام از نظام قضایی ایران برداشته نشود، بستر آزادی و عدالت فراهم نخواهد شد و بسیاری از جرایم نیز پایان نخواهد یافت.

لازم بذکر است طبق اخبار منتشر شده جمعی از زندانیان زندان اهر در اعتراض به موج فزاینده اعدام‌ها، اعلام کرده‌اند که از هفته پیش به کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" پیوسته‌اند و از این به بعد هر سه‌شنبه همراه با اعضای کارزار در اعتصاب غذا خواهند بود.

به این ترتیب زندانیان عضو کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» در هفته هفتاد و دوم، سه‌شنبه ۲۰ خرداد، در ۴۷ زندان زیر در اعتصاب غذا خواهند بود:

زندان اوین (بند زنان، بند ۴ و ۸)، زندان قزلحصار (واحد ۳ و ۴)، زندان مرکزی کرج، زندان فردیس کرج، زندان تهران بزرگ، زندان خورین ورامین، زندان چوبیندر قزوین، زندان اراک، زندان خرم‌آباد، زندان یاسوج، زندان اسدآباد اصفهان، زندان دستگرد اصفهان، زندان شیپان اهواز، زندان سپیدار اهواز (بند زنان و مردان)، زندان نظام شیراز، زندان عادل‌آباد شیراز (بند زنان و مردان)، زندان فیروزآباد فارس، زندان زاهدان (بند زنان)، زندان برازجان، زندان رامهرمز، زندان بهبهان، زندان بم، زندان کهنوج، زندان طبس، زندان مشهد، زندان گنبد کاووس، زندان قائمشهر، زندان رشت (بند مردان و زنان)، زندان رودسر، زندان حویق تالش، زندان ازبرم لاهیجان، زندان دیزل‌آباد کرمانشاه، زندان اردبیل، زندان تبریز، زندان ارومیه، زندان سلماس، زندان خوی، زندان نقده، زندان میاندوآب، زندان مهاباد، زندان بوکان، زندان سقز، زندان بانه، زندان مریوان، زندان سنندج، زندان کامیاران و زندان اهر

هفته هفتاد و دوم

سه‌شنبه ۲۰ خرداد ۱۴۰۴

#کارزار_سه‌شنبه‌های_نه_به_اعدام

سومین روز اعتصاب کارگران شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی درتهران وکنگان دراعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق و روزه سکوت مسئولین

روزسه شنبه 20 خرداد برای سومین روز متوالی+، کارگران شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی درتهران وکنگان به اعتصابشان دراعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق، ومسئولین هم به روزه سکوتشان،ادامه دادند.

+اعتصاب وتجمع صدها کارگر شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی درتهران وکنگان دراعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق

روزیکشنبه 18 خرداد،خبر اعتصاب وتجمع صدها کارگر شرکت مدیریت طرح‌های صنعتی وابسته به سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (ایدرو) و زیرمجموعه وزارت صنعت، معدن و تجارت (صمت) دردفترکزی شرکت درسعادت آباد تهران وسایت کنگان دراعتراض به عدم پرداخت 3 ماه حقوق،درشبکه های اجتماعی منتشرشد.

برپایه این گزارش،این شرکت که به‌عنوان پیمانکار رسمی وزارت نفت در پروژه‌های کلان صنعتی و انرژی کشور فعالیت دارد، حقوق بیش از 700 کارگرش(300نفر در تهران و 400نفر در کنگان) را از تاریخ 15اسفند سال گذشته تاکنون پرداخت نکرده است.

***ادامه سه شنبه های اعتراضی کارگران بازنشسته نفت اهواز نسبت به عدم پرداخت مطالبات و دست درازی دولت به صندوق بازنشستگی با تجمع مقابل صندوق رفاه و امور بازنشستگی با شعارهای «حقوق نصف و نیمه سکوت کنی همینه»، «گرانی تورم بلای جان مردم» و...**

فیلم های منتشره در شبکه های اجتماعی از ادامه سه شنبه های اعتراضی کارگران بازنشسته نفت اهواز نسبت به عدم پرداخت مطالبات و دست درازی دولت به صندوق بازنشستگی با تجمع روز سه شنبه 20 خرداد مقابل صندوق رفاه و امور بازنشستگی واقع در امانیه اهواز و سر دادن شعارهای «حقوق نصف و نیمه سکوت کنی همینه»، «گرانی تورم بلای جان مردم» و...، خبر می دهند.

***تجمع اعتراضی کشاورزان کامفیروز شمالی نسبت به عدم تامین حقابه از سد ملاصدرا مقابل استانداری فارس با شعارهای «حقابه را می گیریم حتی اگر بمیریم»، «حقابه کامفیروز آزاد باید گردد» و...**

فیلم های منتشره در شبکه های اجتماعی بتاريخ 20 خرداد، از تجمع اعتراضی کشاورزان کامفیروز شمالی شهرستان مرودشت نسبت به عدم تامین حقابه از سد ملاصدرا مقابل استانداری فارس با شعارهای «حقابه را می گیریم حتی اگر بمیریم»، «حقابه کامفیروز آزاد باید گردد» و...، خبر می دهند.

***دومین تجمع اعتراضی جمعی از خانواده های دانشجویان مشغول به تحصیل در گروه پزشکی دانشگاه های خارج از کشور نسبت به مقررات سختگیرانه انتقال به دانشگاه های داخل ایران مقابل ساختمان مرکزی وزارت بهداشت**

روز سه شنبه 20 خرداد، خبر دومین تجمع اعتراضی جمعی از خانواده های دانشجویان مشغول به تحصیل در گروه پزشکی دانشگاه های خارج از کشور نسبت به مقررات سختگیرانه انتقال به دانشگاه های داخل ایران طی دوهفته اخیر، مقابل ساختمان مرکزی وزارت بهداشت در تهران رسانه ای شد.

***«کنفدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ (LO-Norway) که نمایندگی بیش از یک میلیون کارگر در نروژ را بر عهده دارد، سرکوب بی رحمانه ی رانندگان کامیون و دیگر فعالان اتحادیه ای توسط حکومت در ایران را به شدت محکوم می کند.**

در نامه کنفدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ به مقام رهبری جمهوری اسلامی به تاریخ ۱۵ خرداد ۱۴۰۴ آمده است:

اعتصاب اخیر رانندگان کامیون در ایران به عنوان اعتراضی گسترده و سراسری برگزار شده که بازتابی از نارضایتی های عمیق اقتصادی است: قیمت های فلج کننده ی سوخت، افزایش شدید هزینه های نگهداری، نرخ های ناعادلانه ی کرایه، اشتغال ناامن، و سرکوب فعالیت های صنفی، رانندگان کامیون را تا مرز ورشکستگی سوق داده اند. این نیروی کار حیاتی سال هاست که با نابرابری ساختاری اقتصادی و بی توجهی مقامات مبارزه می کند. امروز، مبارزه ی آنان از یک مسئله ی ساده شغلی در محیط کار فراتر رفته و توجه گسترده ای در داخل و خارج کشور برانگیخته است.

این اعتصاب از اواخر ماه مه ۲۰۲۵ در بندرعباس آغاز شد و به سرعت به بیش از ۱۵۵ شهر در سراسر ایران، از جمله شهرهای بزرگی چون تهران، اصفهان، شیراز و کرمانشاه گسترش یافت. بیش از ۳۶۵ هزار راننده کامیون در این اعتصاب شرکت داشته اند که باعث اختلالات عمده‌ای در حمل‌ونقل و زنجیره‌های تأمین در سطح کشور شده است.

گزارش‌هایی از به‌کارگیری خشونت شدید توسط نیروهای امنیتی علیه رانندگان کامیون و حامیان‌شان منتشر شده است. چندین فعال صنفی در میان رانندگان به‌تازگی بازداشت شده‌اند. ما نگران امنیت رانندگان کامیون هستیم و از وخامت وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران عمیقاً نگرانیم.

جنبش کارگری مستقل ایران، نروژ و بین‌المللی مدافع سرسخت برابری است و با تحمیل بی‌عدالتی و تبعیض علیه کارگران، فعالان اتحادیه‌ای و مردم ایران مخالف است. کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری نروژ از مطالبات رانندگان کامیون و همچنین دادخواهی برای تمامی قربانیان سیاست‌های تبعیض‌آمیز و سرکوبگرانه‌ی حکومت ایران حمایت می‌کند.

کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری نروژ از دولت ایران می‌خواهد که فوراً و بدون قید و شرط، همه‌ی رانندگان کامیون، کارگران، فعالان سندیکایی و مدافعان حقوق بشر زندانی را آزاد کند، به سرکوب کارگران پایان دهد، و آزادی تشکلیابی و حقوق اتحادیه‌ای را مطابق با مقوله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین‌المللی کار رعایت کند.

با احترام،

LO-Norway

کینه آسپر ویستنس

رئیس کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری نروژ

بازنشر:

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

***گزارش سخنرانی نماینده‌ی گروه کارگری در کمیته‌ی اعمال استانداردها (CAS) در اجلاس ۲۰۲۵ سازمان جهانی کار: درباره‌ی نقض گسترده‌ی حقوق بنیادین کارگران در ایران**

طبق گزارش رسیده، نماینده‌ی گروه کارگری در سازمان جهانی کار، نینا میوبرگ – از کنفدراسیون اتحادیه‌های کارگری نروژ، در سخنرانی پایانی خود در کمیته‌ی اعمال استانداردها، با اشاره به نقض گسترده‌ی مقوله‌نامه‌های سازمان جهانی کار از سوی جمهوری اسلامی ایران، اقدامات سرکوب‌گرانه‌ی حکومت علیه کارگران، معلمان، و فعالان صنفی را به شدت محکوم کرد. ایران از سال ۱۹۶۴ به این مقوله‌نامه پیوسته، اما همچنان هیچ پیشرفتی در توقف تبعیض ساختاری و سرکوب فعالان نداشته است.

در این سخنرانی، نینا میوبرگ تأکید کرد که کارگران در ایران عملاً از حق آزادی بیان و اعتراض محروم شده‌اند. او به موارد متعددی از بازداشت، شکنجه، و محکومیت‌های سنگین علیه فعالان صنفی اشاره کرد، از جمله:

داوود رضوی، عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، در ۲۷ سپتامبر ۲۰۲۲ بازداشت شد و به مدت چهار ماه تحت بازجویی شدید در سلول انفرادی نگهداری شد. دادگاه بدوی او را به پنج سال زندان و دو سال محرومیت از فعالیت‌های صنفی محکوم کرده است. او همچنان در زندان به سر می‌برد.

ابراهیم مددی، نایب رئیس بازنشسته سندیکای کارگران شرکت واحد که پیش‌تر به دلیل دفاع از حقوق کارگران به سه سال و نیم زندان محکوم شده بود، در اوت ۲۰۲۴ بدون توجه به وضعیت جسمی وخیم او مجدداً بازداشت و زندانی شد.

در بخش آموزش، همچنان دست‌کم ۱۱ نفر از اعضای شورای هماهنگی تشکلات صنفی فرهنگیان ایران به دلیل فعالیت‌های مشروع صنفی در بازداشت خودسرانه هستند. همچنین، موج سرکوب گسترده علیه معلمان و فعالان صنفی در پی اعتراضات پس از قتل ژینا (مهسا) امینی در سال ۲۰۲۲ شدت گرفت.

همچنین اشاره شد که در ده‌ها مورد در بخش‌های کلیدی اقتصاد از جمله نفت، گاز، فولاد، آهن و نیشکر، فعالین و تشکلهای کارگری به دلیل بیان دیدگاه‌هایشان، هدف آزار قضایی و بازداشت سیستماتیک قرار گرفته‌اند.

در بخش دیگری از این سخنرانی، به صدور احکام اعدام برای دو زن زندانی سیاسی در تیرماه ۲۰۲۴ به اتهام «بغی» اشاره شد؛ اتهامی که برای سرکوب مخالفان سیاسی به‌طور مکرر به کار می‌رود. همچنین دو زن دیگر در معرض اعدام و تعداد زیادی دیگر با اتهامات امنیتی مواجه‌اند. نماینده‌ی گروه کارگری در سازمان‌جهانی کار خواهان توقف فوری آزار و احکام ناعادلانه علیه فعالان زن شد.

همچنین، سخنران به مواردی از تبعیض ساختاری و محدودیت‌های گسترده علیه اقلیت‌های مذهبی، اتنیکی و زبانی همچون اهل سنت، بهاییان، یارسانی‌ها، کردها، بلوچ‌ها و عرب‌ها در اشتغال و آموزش اشاره کرد و مورد تأکید قرار داد.

در این سخنرانی مفصل، میوبرگ به تبعیض قانونی علیه زنان پرداخت؛ از جمله به ماده ۱۱۷ قانون مدنی که به شوهر اجازه می‌دهد همسر خود را از اشتغال منع کند، و همچنین به لایحه‌ی «عفاف و حجاب» که زنان و مدیران سازمان‌ها را با مجازات‌های جدید تهدید می‌کند.

نینا میوبرگ ضمن ابراز نگرانی شدید از وضعیت موجود، خواستار آزادی فوری همه‌ی زندانیان کارگری، معلمان و فعالان صنفی، لغو احکام اعدام، پایان تبعیض ساختاری و پیشرفت در رعایت حقوق بنیادین کارگران در ایران شد.

زنده باد همبستگی کارگران در سراسر جهان

چاره کارگران و زحمتکشان وحدت و تشکیلات است

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۲۰ خرداد ۱۴۰۴

***سکوت پاسخ ما به سرکوب خواهد بود**

بیانیه‌ی جمعی از تشکل‌های دانشجویی در حمایت از دانشجویان زندانی

این سطور در فضایی نگاشته می‌شود که هر صدا، هر قدم و هر کنشی با نگاهی سرد و بی‌روح رصد می‌شود. فضایی که در آن دانشگاه تحت نظارت پادگانی قرار گرفته‌است و دانشجو باید از شهروندی آزاد به سوژه‌ای مطیع بدل گردد. هر جمع‌شدنی برای تحلیل و بررسی مصائب جمعی، برچسب اجتماع و تبانی می‌خورد، گزارشی از وضعیت روز در شبکه‌ی اجتماعی، تبلیغ علیه نظام حاکم محسوب می‌شود و هر صدای نقد و اعتراضی نسبت به سیاست‌های ضد مردمی، اقدام علیه امنیت همان ملت قلمداد می‌شود. به یک معنا از روزگاری سخن می‌گوییم که زیست روزمره‌ی ما جرم‌انگاری شده و حاصل این سیاست، به بند کشیده شدن تعدادی از هم‌کلاسی‌هایمان است؛ به پشتوانه‌ی اتهاماتی بدون شواهد شفاف یا امکان دادرسی عادلانه.

هم‌کلاسی در بند ما پیش از ورود به زندان، حق تحصیلش را از دست رفته می‌بیند، حق قلم به دست گرفتن، حق تنفس در فضای دانشگاه. اما وقتی درهای زندان پشت سر هم‌کلاسی بسته می‌شود، رنج مضاعف آغاز می‌گردد. حق ملاقات با خانواده و حتی حق یک تماس ساده، به آسانی از او سلب می‌شود. برخی از دانشجویان از زندانی به زندان دیگر تبعید می‌شوند، از شهری به شهر دیگر، گویی جرمشان نه کنش، که خود وجودشان است. بازجویی‌های گاه و بی‌گاه و سلول‌های انفرادی، که عملاً برای خفه‌کردن روح طراحی شده‌اند و بلا تکلیفی حقوقی که گاه ماه‌ها و سال‌ها ادامه می‌یابد، تنها بخشی از این رنج‌هاست.

اما این مجازات‌ها به زندان ختم نمی‌شود. محرومیت از خدمات عمومی پس از آزادی، از حق استخدام تا دسترسی به امکانات اجتماعی، به مثابه تنبیهی مادام‌العمر است که حتی پس از آزادی، سایه‌ی سنگینش بر زندگی این دانشجویان باقی می‌ماند. این شرایط، نه تنها جسم و روح آن‌ها را می‌فرساید، بلکه رؤیا و آینده‌ی آن‌ها را نیز به یغما می‌برد.

سیاست به بند کشیدن دانشجویان، چیزی فراتر از مجازاتی برای کنش فردی آنان است و پرداختن به این موضوع در چارچوب پرونده‌ی حقوقی، تقلیل مسئله‌ی سرکوب دانشگاه است. این سیاست ابزاری است برای خاموش کردن صدای جمعی دانشجویان و تثبیت نظامی سلطه‌گر که از اعتراض می‌هراسد. زندان نه محل اجرای حکم که ابزاریست برای هشدار هر روزه به دیگران. این سرکوب، پدیده‌ای مقطعی نیست، بلکه سیاستی تاریخمند و سازمان‌یافته است که با تغییر دولت‌ها و وعده‌های رنگارنگ، همچنان پابرجاست. سیاستی که نه تنها ورای اختلاف میان قوای مجریه و قضائیه، بلکه با همدستی این قوا همواره کوشیده دانشگاه را از سیاست تهی کند و صدای خارج از منویات مراد را ساکت کند. بنابراین یک سیاست کلان حکومتی است؛ سیاستی که می‌کوشد با ترسیم خطوط قرمز روز به روز تنگ‌تر، مرزهای مجاز کنش‌گری دانشجویی را بازتعریف کرده و با ایجاد هزینه‌های سنگین، دانشجو

را به خودسانسوری سوق داده و جنبش دانشجویی را از نفس بیندازد. همواره باید تعدادی از ما در زندان باشیم تا نمونه‌ی عینی سرکوب ما را از کنش بازدارد.

ما راه‌رهایی را نه در عقب‌نشینی، که در عبور از این خطوط قرمز می‌دانیم که برایمان ترسیم شده است؛ خطوطی که تنها با ایستادگی جمعی بی‌اعتبار می‌شوند. ما صدای تمام دانشجویان زندانی خواهیم بود تا یادآور شویم که سکوت، پاسخ ما به سرکوب نخواهد بود.

تشکل‌های امضاکننده:

انجمن آزاداندیش دانشگاه علامه

انجمن آرمان دانشگاه علم و صنعت

انجمن رویش دانشگاه علم و صنعت

انجمن اسلامی دانشگاه صنعتی خواجه نصیر

مجمع اسلامی دانشگاه الزهرا

انجمن اسلامی دانشکده علوم اجتماعی تهران

***شکستگی بینی دانشجوی دانشگاه شیراز در پی ضرب و شتم توسط حراست**

براساس اطلاعات رسیده به خبرنامه امیرکبیر، رضا محمدیان، دانشجوی کارشناسی ارشد جامعه‌شناسی توسعه دانشگاه شیراز، در روزهای اخیر و پس از مراجعه به خوابگاه دانشگاه شیراز برای پیگیری امور پژوهشی و اقامت، با ممانعت و در نهایت ضرب و شتم شدید مواجه شده که منجر به شکستگی بینی‌اش شده است.

این در حالی است که وی پیش‌تر نیز در نشست بسیج دانشجویی دانشگاه شیراز در تاریخ ۲۲ آبان ۱۴۰۳، در پی بالا گرفتن انتقادات دانشجویان از وضعیت موجود، توسط نیروهای بسیجی به شدت مورد ضرب و جرح قرار گرفته بود. در آن حادثه، صورت او با مشت و صندلی مورد حمله قرار گرفت، عینکش در چشمش خرد شد و طبق شهادت شاهدان، در همان جلسه هم بینی‌اش دچار آسیب دیدگی شدید شده بود.

این دانشجوی پس از بروز مشکلات روحی ناشی از فشارهای دانشگاه، مدتی را در منزل سپری کرده و با اخذ نامه روانشناس دانشگاه برای بازگشت به خوابگاه اقدام کرده است، اما همچنان با مخالفت و خشونت حراست و بسیج مواجه شده است.

***آتش‌سوزی در خوابگاه دانشکده فنی دختران میبد یزد**

صبح سه شنبه ۲۰ خرداد ۱۴۰۴ حوالی ساعت ۱۱:۳۰، یکی از اتاق‌های خوابگاه دانشکده فنی دختران میبد یزد دچار آتش‌سوزی شد. به گفته روابط عمومی دانشکده، وجود وسایل قابل اشتعال مانند پرده و تشک باعث گسترش سریع حریق شد.

با حضور نیروهای آتش‌نشانی، آتش مهار شد، اما دود ناشی از آن کل ساختمان را در بر گرفت و اسکان دیگر دانشجویان را مختل کرده است. براساس گزارش های رسیده هنگام وقوع حادثه، دانشجویان داخل اتاق نبودند و حادثه تلفات جانی نداشت.

با این حال، تمامی وسایل شخصی شش دانشجو این دانشگاه از جمله لپ‌تاپ، گوشی، مدارک هویتی و سایر اقلام در آتش سوخت. علت حادثه هنوز در دست بررسی است اما احتمال اتصال برق از پریز یخچال مطرح شده است.

در پی ناسالم بودن فضا، ۶۹۰ دانشجوی این دانشکده تا اطلاع ثانوی به نمازخانه این دانشکده منتقل شده‌اند!

برگرفته از کانال خبرنامه امیرکبیر

***اصغر امیرزادگان پس از اتمام مرخصی به زندان عمومی فیروزآباد برگشت**

امروز سه شنبه، ۲۰ خرداد ماه ۱۴۰۴ اصغر امیرزادگان، فعال صنفی معلمان فارس پس از اتمام مرخصی به زندان فیروزآباد برگشت .

جای معلم زندان نیست .

کار معلم روشنگری است .

جان جامعه را نگیرید، بگذارید نفس بکشد.

انجمن صنفی معلمان فارس

/اصغر امیرزادگان پس از اتمام مرخصی به زندان عمومی فیروزآباد برگشت

امروز سه‌شنبه، ۲۰ خرداد ماه ۱۴۰۴ اصغرامیرزادگان، فعال صنفی معلمان فارس پس از اتمام مرخصی به زندان فیروزآباد برگشت .

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن محکومیت تداوم حبس برای این فعال صنفی معلمان، خواستار آزادی ایشان و سایر معلمان زندانی می‌باشد.

akhbarkargari2468@gmail.com